

POSTANOWIENIE

Dnia 20 stycznia 2016 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie Wydział XXII

Sąd Wspólnotowych Znaków Towarowych i Wzorów Przemysłowych

w składzie następującym :

Przewodniczący SSO Beata Piwowska

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 20 stycznia 2016 r. w Warszawie

sprawy z wniosku (...) S.A. z siedzibą w G.

z udziałem **G. Z.** prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą (...) w W.

- o udzielenie zabezpieczenia

postanawia:

I. udzielić (...) S.A. w G. zabezpieczenia roszczeń o:

1. zakazanie naruszeń prawa do wspólnotowego znaku towarowego nr (...) **HUGO BOSS** zarejestrowanego przez Urząd ds. Harmonizacji Rynku Wewnętrznego, polegających na wprowadzaniu do obrotu, importowaniu, eksportowaniu oraz oferowaniu, w szczególności na platformie aukcyjnej (...) oraz na stronie internetowej (...) produktów perfumeryjnych oznaczonych znakiem **HUGO BOSS**, które nie zostały uprzednio wprowadzone do obrotu na terytorium Europejskiego Obszaru Gospodarczego przez uprawnionego lub za jego zgodą jak również na bezprawnym używaniu znaku towarowego **HUGO BOSS** w dokumentach handlowych, w ofertach oraz w reklamie, poprzez:

a. zakazanie G. Z. - na czas trwania postępowania - oferowania, wprowadzania do obrotu, importowania, eksportowania, oferowania w szczególności na platformie aukcyjnej (...) i na stronie internetowej pod adresem (...), jak również na innych stronach internetowych eksploatowanych lub będących pod kontrolą obowiązanego - produktów perfumeryjnych w opakowaniach opatrzonych znakiem towarowym **HUGO BOSS**, które nie zostały uprzednio wprowadzone do obrotu na terytorium Europejskiego Obszaru Gospodarczego przez uprawnionego lub za jego zgodą, w szczególności tzw. testerów,

b. zakazanie obowiązanemu - na czas trwania postępowania - używania znaku towarowego **HUGO BOSS** w dokumentach handlowych, w ofertach i w reklamie, w szczególności na portalu (...) i na stronie internetowej pod adresem (...) w odniesieniu do produktów perfumeryjnych w opakowaniach opatrzonych znakiem towarowym **HUGO BOSS**, które nie zostały uprzednio wprowadzone do obrotu na terytorium Europejskiego Obszaru Gospodarczego przez uprawnionego lub za jego zgodą, w szczególności tzw. testerów,

2. orzeczenie o bezprawnie wytworzonych lub oznaczonych wytworach oraz środkach i materiałach, które zostały użyte do ich wytworzenia lub oznaczenia, poprzez:

a. nakazanie obowiązanemu – na czas trwania postępowania – wycofania z obrotu będących jego własnością produktów perfumeryjnych w opakowaniach opatrzonych znakiem towarowym **HUGO BOSS**, które nie zostały uprzednio wprowadzone do obrotu na terytorium Europejskiego Obszaru Gospodarczego przez uprawnionego lub za jego zgodą, w szczególności tzw. testerów;

b. nakazanie zajęcia – na czas trwania postępowania – stanowiących własność G. Z. produktów perfumeryjnych w opakowaniach opatrzonych znakiem towarowym **HUGO BOSS** oraz opakowań produktów perfumeryjnych opatrzonych znakiem towarowym **HUGO BOSS**, które nie zostały uprzednio wprowadzone do obrotu na terytorium Europejskiego Obszaru Gospodarczego przez uprawnionego lub za jej zgodą, w szczególności tzw. testerów i wszelkich produktów zawierających na opakowaniu informację: „not for sale”, „démonstration” lub „tester”, znajdujących się w siedzibie, magazynach i zakładach produkcyjnych obowiązanego oraz w innych miejscach ustalonych przez komornika w toku postępowania zabezpieczającego;

II. oddalić wniosek w pozostałej części;

III. wyznaczyć (...) S.A. w G. dwutygodniowy termin do wytoczenia względem G. Z. powództwa obejmującego roszczenia określone w punkcie I.1-2;

IV. zagrozić G. Z. obowiązkiem zapłaty na rzecz (...) S.A. w G. kwoty 500 (pięćset) złotych za każdy dzień niewykonywania obowiązków określonych w pkt I.1a, I.1b i I.2a.

Sygn. akt XXII GWo 9/16

UZASADNIENIE

13/01/2016 r. (...) S.A. z siedzibą w G. wniosła o udzielenie zabezpieczenia roszczeń o:

1. zakazanie G. Z. naruszeń praw do wspólnotowego znaku towarowego nr (...) **HUGO BOSS** zarejestrowanego przez Urząd Harmonizacji Rynku Wewnętrznego, polegających na wprowadzaniu do obrotu, importowaniu, eksportowaniu i używaniu znaku towarowego **HUGO BOSS** w dokumentach handlowych, w ofertach i w reklamie oraz oferowaniu, w szczególności na platformie aukcyjnej (...) oraz na stronie internetowej (...) produktów perfumeryjnych oznaczonych znakiem **HUGO BOSS**, które nie zostały uprzednio wprowadzone do obrotu na terytorium Europejskiego Obszaru Gospodarczego przez uprawnionego lub za jego zgodą, poprzez :

a. zakazanie obowiązanemu – na czas trwania postępowania - oferowania, wprowadzania do obrotu, importowania, eksportowania, oferowania w szczególności na platformie aukcyjnej (...) oraz na stronie internetowej (...) jak również na innych stronach internetowych eksploatowanych lub będących pod kontrolą obowiązanego - produktów perfumeryjnych w opakowaniach opatrzonych znakiem towarowym **HUGO BOSS**, które to towary nie zostały uprzednio wprowadzone do obrotu na terytorium Europejskiego Obszaru Gospodarczego przez uprawnionego lub za jego zgodą, w szczególności tzw. testerów produktów;

b. zakazanie obowiązanemu - na czas trwania postępowania - używania znaku towarowego **HUGO BOSS** w dokumentach handlowych, w ofertach obowiązanego oraz w reklamie, w szczególności na portalu (...) oraz stronie internetowej (...) w odniesieniu do produktów perfumeryjnych w opakowaniach opatrzonych znakiem towarowym **HUGO BOSS**, które to towary nie zostały uprzednio wprowadzone do obrotu na terytorium Europejskiego Obszaru Gospodarczego przez uprawnionego lub za jego zgodą, w szczególności tzw. testerów produktów;

2. o orzeczenie o bezprawnie wytworzonych lub oznaczonych wytworach oraz środkach i materiałach, które zostały użyte do ich wytworzenia lub oznaczenia, poprzez:

a. nakazanie obowiązanemu – na czas trwania postępowania – wycofania z obrotu produktów perfumeryjnych w opakowaniach opatrzonych znakiem towarowym **HUGO BOSS**, które to towary nie zostały uprzednio wprowadzone do obrotu na terytorium Europejskiego Obszaru Gospodarczego przez uprawnionego lub za jego zgodą, w szczególności tzw. testerów produktów,

b. nakazanie zajęcia – na czas trwania postępowania – produktów perfumeryjnych w opakowaniach opatrzonych znakiem towarowym **HUGO BOSS** oraz opakowań produktów perfumeryjnych opatrzonych znakiem towarowym **HUGO BOSS**, które to towary nie zostały uprzednio wprowadzone do obrotu na terytorium Europejskiego Obszaru

Gospodarczego przez uprawnionego lub za jej zgodą, w szczególności tzw. testerów produktów i wszelkich produktów zawierających na opakowaniu informację w brzemieniu „not for sale”, „démonstration” lub „tester”, znajdujących się w siedzibie obowiązanego, magazynach oraz zakładach produkcyjnych obowiązanego, oraz innych miejscach ustalonych przez komornika w toku postępowania zabezpieczającego.

Ponadto, na podstawie art. 756² k.p.c. w zw. z art. 1050¹ i 1051¹ k.p.c., wniosła o zagrożenie G. Z. zapłatą kwoty 500 zł za każdy dzień naruszenia obowiązków określonych w punkcie I. 1-3 wniosku.

Sąd ustalił, że:

(...) S.A. z siedzibą w G. jest producentem wyrobów perfumeryjnych - na podstawie umowy licencji udzielonej przez uprawnionego (...) & Co. KG w M. - wyłącznie uprawnionym do używania oraz do wnoszenia i popierania we własnym imieniu wniosków i powództw związanych z naruszeniem praw do słownego wspólnotowego znaku towarowego **HUGO BOSS** zarejestrowanego w dniu 26 marca 2008 r. w Urzędzie Harmonizacji Rynku Wewnętrznego w A. pod numerem (...), chronionego m.in. dla towarów w klasie 3. klasyfikacji nicejskiej (kosmetyki i zapachy, perfumy). (dowód: świadectwo rejestracji k.39-48, oświadczenie k.62-63, potwierdzenie wpisu licencji k.50-60, wydruki ze stron internetowych k.117-122,)

HUGO BOSS jest jedną z największych światowych marek w branży modowej i perfumeryjnej. Firma założona w 1924 r. w M. przez H. B. sprzedaje obecnie towary oznaczone tą marką w 129 krajach na całym świecie. Pierwsze perfumy **HUGO BOSS** zostały stworzone w 1985 r. (dowód: historia znaków HUGO BOSS k.107-115, lista laureatów procesu certyfikacji k.65-87, ranking marek k.89-105, wydruki ze stron internetowych k.124-143)

Uprawniona dba o wizerunek i renomę swych znaków i o wysoką jakość oferowanych towarów. Dąży do zapewnienia odbiorcom jak najlepszych standardów obsługi. Sprzedaż odbywa się za pośrednictwem autoryzowanych sieci perfumerii, które zobowiązane są do szczególnej dbałości o renomę znaku **HUGO BOSS** oraz luksusowy charakter towarów nim opatrzonych. (dowód: analiza sklepów dystrybuujących produkty HUGO BOSS k.145-173)

G. Z. prowadzi działalność gospodarczą pod firmą (...) w W. w zakresie sprzedaży detalicznej kosmetyków i artykułów toaletowych w wyspecjalizowanych sklepach. Za pośrednictwem strony internetowej pod adresem (...) i na portalu aukcyjnym (...) oferuje oznaczone znakiem towarowym **HUGO BOSS** testery nieprzeznaczone do sprzedaży, wprowadzone na rynek bez wiedzy i zgody właściciela. (dowód: wydruk z CEiIDG k. 175, wydruki ze stron internetowych k. 177, 179-185, 187-280, 282-362, 373-375, dowód zakupu k.370-371, dowody rzeczowe)

Sąd zważył:

Przepis art. 9 rozporządzenia Rady (WE) nr 207/2009 z 26/02/2009 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego przyznaje uprawnionemu prawo do wyłącznego i niezakłóconego używania zarejestrowanego znaku oraz prawo zakazania innym osobom, które nie mają jego zgody, używania w obrocie oznaczenia identycznego ze wspólnotowym znakiem towarowym dla identycznych towarów. (art. 9 ust.1a) Równocześnie jednak art. 13 stanowi w ust. 1, że wspólnotowy znak towarowy nie uprawnia właściciela do zakazywania jego używania w odniesieniu do towarów, które zostały wprowadzone do obrotu na terytorium Europejskiego Obszaru Gospodarczego pod tym znakiem przez właściciela lub za jego zgodą.

Od dawna utrwalony jest pogląd Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej o uprawnieniu właściciela znaku do decydowania o pierwszym wprowadzeniu opatrzonego nim towaru do obrotu w określonym czasie i miejscu. (np. wyroki ETS z 16/07/1998 r. w sprawie C-355/96 *Silhouette*, z 1/07/1999 r. w sprawie C-173/98 *Ancienne Maison Dubois et Fils*, z 20/11/2001 r. w połączonych sprawach C-414/99 do C-416/99 *Zino Davidoff*), z 14/07/2011 r. w sprawie C-46/10 *Viking Gas*, z 3/06/2010 r. w sprawie C-127/09 *Coty* - **wyczerpanie praw przyznanych przez znak towarowy ma miejsce tylko wtedy, gdy właściciel udzielił – w sposób wyraźny lub dorozumiany – zgody na wprowadzenie do obrotu w Europejskim Obszarze Gospodarczym, towarów, w stosunku do których powołano się na wyczerpanie [...].)**

Zgoda na wprowadzenie towaru do obrotu musi zostać wyrażona w sposób pozytywny (consent must be expressed positively), a czynniki brane pod uwagę przy ustalaniu dorozumianej zgody muszą jednoznacznie świadczyć o tym, że uprawniony rzekł się jakiegokolwiek intencji wykonywania swego prawa wyłącznego. Zgody takiej nie można stwierdzić tylko na tej podstawie, że:

- a. uprawniony nie zakomunikował wszystkim dalszym nabywcom towarów wprowadzonych na rynek poza EOG, że sprzeciwia się sprzedaży tych towarów wewnątrz EOG,
- b. towary nie są oznaczone ostrzeżeniem, informującym o zakazie ich sprzedaży w EOG,
- c. uprawniony przeniósł własność towarów, oznaczonych jego znakiem towarowym, bez żadnego zastrzeżenia umownego, oraz że, według prawa właściwego dla danej umowy, przeniesione prawo własności obejmuje, przy braku takich zastrzeżeń, nieograniczone prawo odsprzedaży lub, w końcu, prawo dalszej sprzedaży towarów wewnątrz EOG.

Udzielając odpowiedzi na pytanie sądu krajowego, w wyroku wydanym w połączonych sprawach C-414/99, C-415/99 i C-416/99 Zino Davidoff SA vs. A & G Imports Ltd, Levi Strauss & Co and Levi Strauss (UK) Ltd vs. Tesco Stores, Tesco plc and Costco Wholesale UK Ltd, Trybunał stwierdził, że dla wyczerpania praw wyłącznych nie ma znaczenia fakt, że importer towarów opatrzonych znakiem towarowym nie jest świadomy, iż uprawniony z prawa ochronnego sprzeciwia się wprowadzaniu tych towarów na rynek wewnątrz EOG lub ich sprzedaży na tym obszarze przez podmioty inne niż autoryzowani sprzedawcy detaliczni, lub autoryzowani sprzedawcy detaliczni lub hurtowi nie nałożyli na osoby nabywające od nich towary ograniczeń umownych, chociaż zostali o takiej konieczności poinformowani przez uprawnionego. (por. także T. Sieniow Rozkład ciężaru dowodu w sprawach importu równoległego LEX 53006, J. Sozański Własność intelektualna i przemysłowa w Unii Europejskiej, Wydawnictwo Iuris, Warszawa 2008, s.115).

Odpowiadając na pytanie prejudycjalne w wyroku z 3/06/2010 r. w sprawie C-127/09 Coty Trybunał stwierdził, że udostępnianie dystrybutorom – bez przeniesienia własności i z zastrzeżeniem zakazu sprzedaży testerów perfum, aby ich potencjalni klienci mogli spróbować ich zawartości, gdy właściciel znaku może w każdej chwili żądać zwrotu towaru, którego wygląd wyraźnie różni się od wyglądu zwykle udostępnianych flakonów perfum, **fakt, że flakony perfum opatrzone są wzmiankami „tester” i „nieprzeznaczone do sprzedaży” sprzeciwia się, w braku dowodów przeciwnych, stwierdzeniu istnienia dorozumianej zgody właściciela znaku na ich wprowadzenie do obrotu.**

Także w – stanowiącym odpowiedź na pytanie prejudycjalne – wyroku z 12/07/2011 r. wydanym w sprawie C-324/09 L’Oréal Trybunał orzekł, że udostępnianie przez właściciela znaku towarowego autoryzowanym dystrybutorom opatrzonych tym znakiem egzemplarzy służących zaprezentowaniu konsumentom jego towarów w autoryzowanych punktach sprzedaży nie stanowi, w braku dowodów przeciwnych, wprowadzenia do obrotu. Właściciel znaku może, powołując się na przysługujące mu prawo wyłączne, sprzeciwić się dalszej sprzedaży towarów z tego powodu, że osoba dokonująca dalszej sprzedaży usunęła z nich opakowanie, jeżeli konsekwencją jest brak podstawowych informacji, dotyczących na przykład tożsamości producenta lub osoby odpowiedzialnej za sprzedaż produktu kosmetycznego. W innym przypadku, właściciel może sprzeciwić się, by produkt kosmetyczny opatrzony należącym do niego znakiem podlegały dalszej sprzedaży bez opakowania, o ile wykaże, że jego usunięcie miało negatywny wpływ na wizerunek produktu i tym samym na reputację znaku.

Skutki wspólnotowego znaku towarowego podlegają wyłącznie przepisom rozporządzenia. Żądanie zakazania pozwanej naruszenia prawa z rejestracji wspólnotowego znaku towarowego znajduje uzasadnienie w ust. 1 art. 9. W ust. 2 przepis ten stanowi, że w celu zapewnienia uprawnionemu realizacji jego praw z rejestracji wspólnotowego znaku towarowego mogą być zakazane, w szczególności, następujące działania :

- a. umieszczanie oznaczenia na towarach lub na ich opakowaniach,

- b. oferowanie towarów, wprowadzanie ich do obrotu lub ich magazynowanie w tym celu pod takim oznaczeniem lub oferowanie i świadczenie usług pod tym oznaczeniem,
- c. przywóz lub wywóz towarów pod takim oznaczeniem,
- d. używanie oznaczenia w dokumentach handlowych i w reklamie.

W przypadku, gdy sąd uznaje, że pozwany naruszył lub że z jego strony istnieje groźba naruszenia wspólnotowego znaku towarowego, wydaje, chyba że istnieją szczególne powody zaniechania tego, decyzję zakazującą mu działań stanowiących naruszenie lub stwarzających groźbę naruszenia wspólnotowego znaku towarowego. Stosuje również takie środki, zgodnie z przepisami swojego ustawodawstwa krajowego, których celem jest zapewnienie przestrzegania zakazu. (art. 102 ust.1) Odnosi się to wprost do art. 286 p.w.p., stanowiącego, że sąd, rozstrzygając o naruszeniu prawa, może orzec, na wniosek uprawnionego, o będących własnością naruszającego bezprawnie wytworzonych lub oznaczonych wytworach oraz środkach i materiałach, które zostały użyte do ich wytworzenia lub oznaczenia, w szczególności może orzec o ich wycofaniu z obrotu, przyznaniu uprawnionemu na poczet zasądzonej na jego rzecz sumy pieniężnej albo zniszczeniu.

Art. 101 rozporządzenia zobowiązuje sądy do stosowania jego przepisów w sprawach wspólnotowych znaków towarowych. (ust.1) W kwestiach tam nieuregulowanych, sąd stosuje przepisy prawa krajowego, w tym przepisy procesowe obowiązujące w państwie członkowskim, w którym ma swoją siedzibę odnoszące się do tego samego rodzaju powództw co w przypadku krajowego znaku towarowego. (ust.3) Uznając, że pozwany naruszył lub że z jego strony istnieje groźba naruszenia znaku wspólnotowego sąd wydaje, o ile nie istnieją szczególne powody, decyzję zakazującą działań stanowiących naruszenie lub stwarzających groźbę naruszenia. Dla zapewnienia przestrzegania tego zakazu, sąd stosuje środki zgodne z przepisami swojego ustawodawstwa krajowego. (art. 102 ust.1)

Zgodnie z art. 103, do sądów państwa członkowskiego może być złożony wniosek o zastosowanie środków tymczasowych (w tym zabezpieczających) w odniesieniu do wspólnotowego znaku towarowego, które stosuje się, na mocy prawa tego państwa, do krajowego znaku towarowego. (ust.1) Zabezpieczenia roszczeń przedsiębiorcy w tym zakresie udziela się na zasadach ogólnych. Art. 730 § 1 k.p.c. dopuszcza udzielenie zabezpieczenia w każdej sprawie cywilnej podlegającej rozpoznaniu przez sąd lub sąd polubowny, zarówno przed wszczęciem postępowania jak i w jego toku. (§ 2.) Zgodnie z art. 730¹ k.p.c. wniosek powinien zawierać uprawdopodobnienie roszczenia oraz interesu prawnego w udzieleniu zabezpieczenia, który istnieje wtedy, gdy brak zabezpieczenia uniemożliwi albo poważnie utrudni wykonanie zapadłego w sprawie orzeczenia lub w inny sposób uniemożliwi albo poważnie utrudni osiągnięcie celu postępowania w sprawie. Przy wyborze sposobu zabezpieczenia sąd uwzględni interesy stron w takiej mierze, aby uprawnionemu zapewnić należytą ochronę prawną, a obowiązanemu nie obciążać ponad potrzebę.

Zabezpieczenie roszczeń pieniężnych może nastąpić m.in. poprzez zajęcie ruchomości. (art. 747 pkt 1 k.p.c.) Jeżeli przedmiotem zabezpieczenia nie jest roszczenie pieniężne, sąd udziela go w taki sposób, jaki stosownie do okoliczności uzna za odpowiedni, nie wykluczając sposobów przewidzianych do zabezpieczenia roszczeń pieniężnych, w szczególności sąd może unormować prawa i obowiązki stron lub uczestników postępowania na czas trwania postępowania. (art. 755 § 1 pkt 1 k.p.c.)

W ocenie Sądu, (...) S.A. należyście uprawdopodobniła, iż – jako licencjobiorca – jest uprawniona do samodzielnego dochodzenia roszczeń wynikających z naruszenia prawa do znaku towarowego **HUGO BOSS** chronionego na terytorium Unii Europejskiej dla towarów w klasie 3. klasyfikacji nicejskiej (wyrobów perfumeryjnych).

Zaoferowane we wniosku dowody przekonują, że G. Z. prowadzący działalność gospodarczą pod firmą (...) w W. wprowadza do obrotu i oferuje w Polsce wyroby perfumeryjne, które nie zostały wprowadzone do obrotu przez uprawnionego ani licencjobiorcę, a nawet nie są przez nich przeznaczone do sprzedaży (tzw. testery). Obowiązany używa identycznych za znakiem towarowym **HUGO BOSS** oznaczeń, oferując do sprzedaży identyczne towary. Narusza w ten sposób prawa wyłączne (...) & Co. KG. Jako licencjobiorcy wyłącznemu, **(...) S.A. służą zatem**

roszczenia o zakazanie obowiązanemu używania kwestionowanego oznaczenia oraz o usunięcie powstałych już skutków naruszeń. (stosownie do art. 9 ust. 2 w zw. z ust. 1a cyt. rozporządzenia oraz art. 102 ust. 1 rozporządzenia w zw. z art. 286 p.w.p.) W odniesieniu do przyszłych roszczeń należy uczynić jednak dwa zastrzeżenia:

- uprawniona powinna zadbać o prawidłowe sformułowanie w pozwie jej roszczeń, w sposób jasny, precyzyjny, poprawny językowo i adekwatny do sposobu działania obowiązanego,
- usunięcie skutków naruszenia może odnosić się wyłącznie do towarów stanowiących własność obowiązanego, jak stanowi przepis art. 286 p.w.p.

Uprawniona należycie wykazała także swój interes prawny w uzyskaniu zabezpieczenia. Zgodnie z art. 730⁽¹⁾ k.p.c., istnieje on wtedy, gdy brak zabezpieczenia uniemożliwi lub poważnie utrudni wykonanie zapadłego w sprawie orzeczenia lub w inny sposób uniemożliwi lub poważnie utrudni osiągnięcie celu postępowania w sprawie. Interes prawny (...) S.A. wyraża się w zapobieżeniu niekorzystnym następstwom kontynuowania przez obowiązanego działań stanowiących naruszenie prawa do znaku towarowego **HUGO BOSS** w trakcie trwania postępowania. Obowiązany prowadzi działalność handlową na terenie całego kraju przez stronę internetową i portal aukcyjny (...), skala naruszenia praw wyłącznych jest zatem znaczna i dotyczy dużej grupy odbiorców zainteresowanych towarami opatrzonymi znakami towarowymi **HUGO BOSS**. Działanie obowiązanego narusza ponadto interesy konsumentów, którzy powinni mieć możliwość użycia testerów nie ponosząc przy tym żadnych opłat.

Zastosowane sposoby zabezpieczenia zapewnią uprawnionej należyłą ochronę prawną, a obowiązanego nie obciążą ponad potrzebę (art. 730¹ w zw. z art. 747 pkt 1 i art. 755 § 1 pkt 1 k.p.c.), może on bowiem prowadzić działalność gospodarczą, nie naruszając praw ani interesów gospodarczych osób trzecich. Uznając za przekonującą argumentację uprawnionej dla zapewnienia skutecznego wykonania środków tymczasowych (zakazów i nakazów) Sąd zagroził G. Z. obowiązkiem zapłaty na rzecz uprawnionej kwoty 500 zł za każdy dzień naruszenia obowiązków określonych w punktach I.1a, 1b i I.2a. postanowienia. (art. 756² w zw. z art. 1050¹ i 1051¹ k.p.c.) Wniosek oddalony został w zakresie pkt I.2b., do którego nie mają zastosowania przepisy o sumie przymusowej i I.3, w jego braku.

Ingerencja Sądu w treść sposobów zabezpieczenia przyszłych żądań, przez sformułowanie nakazów w sposób odmienny od wniosku, jednak bez wykraczania poza granicę wyznaczoną w art. 321 k.p.c., uzasadniała orzeczenie o jego częściowym oddaleniu.

Stosownie do art. 733 k.p.c., Sąd wyznaczył uprawnionej dwutygodniowy termin, w którym pismo wszczynające postępowanie powinno być wniesione pod rygorem upadku zabezpieczenia.

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

4. k. (...)

20/01/2016 r.